

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu Republika Srbija

Broj predmeta: KV.5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 29.03.2006.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Cvijetka Jovića

Svedok je pre rata radio kao trgovački putnik. Živeo je u selu Tršić kod Kozluka. Bio je u rezervnom sastavu policije od 1978. Kompletan rezervni sastav opštine Zvornik mobilisan je 20. 09. 1991. Svedok je od tada pa nadalje bio u rezervnom sastavu policije, na mestu komandira rezervne stanice policije u Tršiću. Kada se policija podelila na srpsku i bošnjačku, komandir stanice policije u Zvorniku bio je svedok K a načelnik Marinko Vasilić. Pomoćnici komandira su bili Miko Miljanović i Petko Panić.

Prvi kontakt sa Čelopekom svedok je imao kada su u Dom kulture u Čelopeku dovedeni meštani Diviča [Muslimani]. Bilo ih je oko 160. Do Čelopeka ih je dopratio pomoćnik komandira Miko Miljanović koji je rekao svedoku da će Divičani boraviti tu nekoliko dana jer su muslimanske vlasti odbile razmenu kod Kladnja, pa se traži druga lokacija za njihovo prebacivanje pod kontrolom Bošnjaka. U to vreme komandir rezervne stanice policije u Čelopeku bio je Anđelko Vasiljević. Sa dolaskom Divičana u Dom kulture Cvijetko Jović je postavljen za komandira rezervne stanice u Čelopeku, a obavljao je i dalje posao komandira stanice policije u Tršiću.

Svedok je odredio 24 policajca iz rezervnog sastava i podelio ih u četiri smene po šest ljudi. Svaka smena imala je svog vođu: Anđelko Vasiljević, Milan Mitrović, Miloš Jovanović i Rade Marković.

Stanica policije je bila udaljena 300 do 400 metara od Doma kulture, u kome su bili zatvoreni Divičani. Svedok nije razgovarao sa zatvorenicima, koji su u Domu kulture boravili dvadesetak dana.

Pripadnici rezervnog sastava milicije su vršili obezbeđenje Doma kulture. Imali su ključ od ulaznih vrata, koja su otključavali kada dođe hrana za zarobljenike. Prvih desetak dana nije bilo problema. Niko sa strane nije pokušavao da uđe u prostoriju gde su se nalazili zarobljenici. Nakon desetak dana upali su u toku noći neki naoružani ljudi i saslušavali zarobljenike. Jedan je prislonio pušku Anđelku Vasiljeviću i tražio da otvori vrata. Taj stražar je pričao svedoku da je morao da otvori vrata i da su ti naoružani ušli i ispitivali zarobljenike ali da te noći niko nije ubijen. Spomenuo je nekog Repića, za koga je svedok prvi put čuo. Stražari su imali oružje ali nisu smeli da pucaju u one koji su dolazili sa oružjem i zlostavljali zarobljenike. O tom incidentu svedok je obavestio načelnika OUP-a Marinka Vasilića. Svedok je od načelnika tražio da urgira kod nadležnih da zarobljenici što pre napuste Čelopek. I kasnije su dolazile naoružane grupe koje su izvodile zarobljenike sa obrazloženjem da nisu predali oružje, te da ih vode da im pokažu gde su ga sakrili.

Nakon četiri, pet dana od prvog upada, u momentu dok je stražar Srećo Vuković unosio hranu uleteo je Repić i počeo da puca. Tada je ubijeno 15 ili 16 zarobljenika a ranjeno dvadesetak Taj stražar je ispričao svedoku da je u momentu kada je unosio šerpu sa hranom njemu iza leđa došao Repić i počeo da puca po zarobljenicima. Po izjavi ovog svedoka to je bilo za pravoslavni praznik Vidovdan, 28. 06.1992. Svedok zna da su zarobljenici prebačeni u Zvornik, u prostorije Suda za prekršaje, i tamo im je ukazana medicinska pomoć

Svedoku je poznato da je bilo izvođenja zarobljenika i pre Vidovdana na saslušanje i na razmenu i da je u tome učestvovao neki major.

Pre nego što je upao Repić za Vidovdan još jednom su u zatvor upali naoružani ljudi kada je stražar bio Miloš Jovanović i tada je takođe bilo ubijanja. Upalo je njih 10 ili 15.

Svedoku je poznato da su Muslimani iz Diviča iz Suda za prekršaje prebačeni u sabirni centar u Batkoviću.

Komentar:

Svedok Cvijetko Jović je bio komandir stanice policije u Čelopeku. Bio je nadređeni starešina stražarima u Domu kulture u Čelopeku, gde su bili zatvoreni Muslimani iz Diviča. Svedok navodi tri slučaja upada naoružanih grupa u Dom kulture bez detalja iako je morao znati za svaku pojedinost mučenja i ubijanja zarobljenika. Svedok imenuje stražare ali izbegava da kaže bilo šta konkretnije o čemu su ga stražari izveštavali i da li je on nešto preduzima. Pored toga bilo je mnogo više upada i ubijanja zarobljenika nego što je pomenuo svedok.

Fond za humanitarno pravo